

16.
Saa steds; Jesu Christ!
Vær min Forsvarer,
For Verdens Svigt og List
Selv en Bevare;er;
Hvad som mig fejler her, du mig bestiare;
Mit Huus fra Tyve-Haand,
Saavel som Ildbrand
Lad sikker være!

17.
Gjør min Livs Sæd og Frugt
I din Frygt syndig,
At den for Dyd og Tugt
Dig findes yndig;
Giv Troe, Haab, Kiærlighed dem steds
smykke;
Min heele Byrd og Slegt
Hav i din Baretægt,
Til Floer og Lykke!

18.
Da lever vi i dig,
Og af din Naade,
Bevogtes idelig
Fra Fald og Vaade.
Sidst vi i Himmerig dig ret skal kiende,
Hvor evig Fryd og Fred
Har ingen Maal og Meed,
Er uden Ende.

B.V.

Tvende

8
Søye Wiiser,

Den Forste:
Hvor udi sees

En Wandre-Regel
For et Gudfrygtigt Menniske igien-
nem den bedragelige Verden.

Begynder saaledes:

O Verden du wilt tit bedrage.

Singes som:

Til dig O Hæere! udaf det Høye, &c.

Den Anden:

I mens at mand lever, &c.

Singes med sin egen Melodie.

Grundhiem, Trykt Aar 1740.

1.

Verden du wilt tit bedrage
Enhver, som gaar paa From-
heds Sti,

Det mon saa mangen en beklage,
Hvo kand sig nu vel sige fri?

Min Siæl staa fast, lad Verden en
Bortføre dig fra Himmel-Ven.

2.

Hun kommer som hun var min Frende,
Mig vilde være tro og huld,

Dog kand jeg det saa snart lig kiende
At hun af Falskheds Svig er fuld,

Min Siæl staa fast, lad Verden en
Bortføre dig fra Himmel-Ven.

3.

Om hun kand faae mig i sin Snare,
Da gjør hun nok sin Flid derpaa,
Derfor maa jeg mig tage vare

At hun mig en skal fængslet faae,
Min Siæl staa fast, lad Verden en
Bortføre dig fra Himmel-Ven.

4. Først

4.

Først stienker hun de søde Taare,
Dg det er hendes Lokke-Drik,
Dog vil hun siden Siælen saare,
Med sine falske Stud og Stik,
Min Siæl staa fast, lad Verden en
Bortføre dig fra Himmel-Ven.

5.

Hun er saa dyb i Synsrens Søle,
Sig velter altid om og om,
Hun er saa haard og kand en søle
At Gud hand er saa mild og from,
Min Siæl staa fast, lad Verden en
Bortføre dig fra Himmel-Ven.

6.

Men ach min Siæl! lad dig en daare,
Du veed at Gud hand vil dig vel
Vend om til ham med Hiertens Taare
Dg bliv en Verdens fangne Træl,
Min Siæl staa fast, lad Verden en
Bortføre dig fra Himmel-Ven.

7.

Hvad skader det om du skal smage
Af Modgangs bitter Drikke-skaal,
Om

Om du skal Byrden heftig drage,
Den beste Lindring er god Taal,
Min Siæl staa fast, lad Verden ey
Bortføre dig fra Himmel = Bey.

8.

Du veed at Guds hand prøver Sine
Bed Raars og Modgangs Skole =
Gang,

Dog frelser dem fra ævig Pine
Stignt Beyen heel er haard og
trang,

Min Siæl staa fast, lad Verden ey
Bortføre dig fra Himmel = Bey.

9.

Hvor mange Christne maa der bane
Sig Himmel = Bey med deres Blod,
Ja de maa pibe som en Thrane,
For Verden er dem saa imod,
Min Siæl staa fast, lad Verden ey
Bortføre dig fra Himmel = Bey.

10.

Det er jo bedre her at liide,
End hisset udi Ewigbed,
At have Nød og Jammers = Dviide,
Hvor

Hvor ey er nogen Blæde = Stæd,
Min Siæl staa fast, lad Verden ey
Bortføre dig fra Himmel = Bey.

11.

Derfor min Siæl vær ikke bange,
Hvad kand vel Verden skade dig,
Om du skal leve som en Fange,
Saa er du vis paa Himmerig,
Min Siæl staa fast, lad Verden ey
Bortføre dig fra Himmel = Bey.

12.

O! Der faar du en ævig Blæde
Min Siæl, O! har du da ey nok,
Du ey har Narsaaq der at græde,
Men nyde Fryd blant Engle = Flok,
Min Siæl staa fast, lad Verden ey
Bortføre dig fra Himmel = Bey.

13.

Hielp mig min Guds at jeg kand vandre
Saaledes her i Verdens Boe,
At jeg kand faae blant mange andre,
I Himlens Sal en stedse Roe,
Min Siæl staa fast, lad Verden ey
Bortføre dig fra Himmel = Bey.

Den

Den Anden.

1.

BMens at mand lever i Verden her, Da skal mand besinde og agte fuld vel, Alt Døden vil os friste, Hans Tilkommelse er os vis, Men Tiden og Stunden er os u-vis, Hand vil os visselig gieste, O Jesu! O Jesu! Hielp os at tænke vort Beste.

2.

Naar som vi tænke der mindst op-paa Da kommer der en Gæst, som klapper og slaar, Den vi pleyer Døden at kalde, O Menniske du skal nu følge med mig, Jeg vil ikke længer fortsøve med dig, Jeg fanger saa Mennisten alle, O Jesu! O Jesu! Vi trolig paa dig kalde.

3.

Den Stund vi lever og vi lider vel, Da agter vi lidet vor fattige Siæl, Som Synden skal dyre betale, Vi rive og slide efter verdslig Ting, Vor Hu den løber ald Verden omkring
Og

Og monne saa Tiden forhale, O Menniske! O Menniske! Det skal din Siæl betale.

4.

Legemet ligger i Jorden igien, Det røres ikke meere end som en Sten, Forglemmer ald Verdens Ære, Vener og Frender tage Penge og Guld, Legemet ligger i sorten Muld, Men Godset ville de vente, O Menniske! O Menniske! Du agter en hvor Siælen skal lente.

5.

Naar Siælen hun kommer for Dommen at staa, Hun frygter saare hvor da vil gaa, Hun stielver og ryster saa saare, Hun seer sine Gierninger for sig staa, Og vilde da gierne være langt der fra, Hun fælde saa modige Taare, O Menniske! O Menniske! Hvad vil du din HErre Gud svare.

6.

Du klæd den Nøgne og laan Huus dertil, Og viis ham Veyen, som du seer fare vild, Og hielp den Døde
til